

Bed Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds (Johannsen) er modtaget et Andragende fra 189 Lærere angaaende Lærernes Pensioner og Entepension.

Bed Samme er modtaget et Andragende fra 10 tidligere Lærere i Nordflæsby, som nu have fast Ansættelse i Danmark, om, at det Tidrum, hvori de have været fast ansatte i Slesvig, ogsaa efter 1864 maa tages i Betragtning ved Beregningen af deres Lønningstillæg, Alderstillaeg og Pension.

Disse 2 Andragender ville blive tilstillede det Udvalg, der behandler Skolelovforlaget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Arbejderes Forsørgelsestrav efter Ulykkestilfælde.

Dusen: Det er jo allerede paa fjerde Dag, vi forhandle om det foreliggende Forslag, og blandt alle de Udtalelser, der ere fremkomne i de forløbne tre Dage, er der selvfølgelig faldet en Del, som gør, at jeg kan indskrænke mig en hel Del med Hensyn til de Udtalelser, jeg vil fremkomme med. En Del af de Udtalelser, der ere faldne, have nemlig været saadanne, som jeg selv egentlig kunde have haft Byst til at fremkomme med. For øvrigt har jeg allerede, den Gang Forslaget forelaa her i Tinget første Gang, haft Lejlighed til at udtale mig om det. Særlig vil jeg sige, at der i det Foredrag, som det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Boisen) holdt forleden Dag, faldt en Række Udtalelser, som jeg ellers havde tænkt at fremkomme med, saa det gør yderligere, at jeg kan indskrænke mig en hel Del med Hensyn til mine Udtalelser. Da Forslaget sidste Gang forelaa her i Tinget, fremkom det jo væsentligst med det Formaal at forhindre det da foreliggende Regeringsforslag i at blive gennemført, og det lykkedes ogsaa netop den Gang med Forslaget at forhindre Regeringsforslaget i at komme videre end til anden Behandling. Nu, da der er fremkommet Forslag fra socialdemokratisk Side her i Tinget, foreligger Forslaget for os igen, saa det lader til, at hver Gang der fra anden Side fremkommer et Forslag om Ulykkesforsikring, skulle vi have det foreliggende Forslag for os igen. Om det nu er, fordi den ærede Forslagsstiller tror, at det inde-

holder saadanne Ting, som maatte gøre det særlig egnet til at blive til Lov for Ulykkesforsikring her i Landet, eller om det gaar saadan til, at det ærede Medlem har syntes, at nu, da der igen fra anden Side forelaa et Forslag, maatte dette Forslag frem i den Hensigt at forhindre det fra socialdemokratisk Side indbragte Forslag fra at blive til Lov, kan jeg ikke vide. Men i alt Fald tror jeg, at Forholdet er saaledes, at det andet Lovforslag, som vi behandlede forleden, er saa umuligt, at der i det hele taget ingen Fare er for, at det skulde blive til Lov. Men hvilken nu Meningens end er, synes jeg, det begynder at gaa saadan, at det foreliggende Forslag er der ingen, der rigtig vil kendes ved. Jeg huster, at den ærede Forslagsstiller talte noget om, at Forslaget egentlig ikke var hans, det var Fællesejendom, det stod nu i Rigsdagstidenden og han havde fundet sig besøjet til igen at forelægge det her, som det var, og jeg hørte en Afbrudelse af det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen), der gik ud paa, at han jo ikke var Forslagsstiller. Hvem der er Forslagsstiller, det vide vi jo. (S. C. Christensen: Ja, det er mig!). Ja, men om der overhovedet er nogen, der for Lov or vil kendes ved Forslaget, er jeg i Øjeblikket noget i Tvivl om (Afbrudelse af S. C. Christensen). Ja, naar den ærede Forslagsstiller siger ja, har jeg ingen Grund til at tvivle længer i den Henseende. Han kendes altsaa fremdeles fuldt ud ved Forslaget. Men hvis vi vare naaede til Ende med Regeringsforslaget, som forelaa for os her i 1891, hvis ikke nu det foreliggende Forslag var kommen til, men Rigsdagen var bleven enig om at gennemføre Regeringens Forslag paa den Maade, som man vilde kunne have opnaaet Enighed om i 1891, synes jeg ikke, det er muligt at se bort fra, at dette vilde have været en Binding. Sikker er det jo nemlig, som der forleden blev gjort opmærksom paa af et æret Medlem, at Regeringsforslaget, som det kom ned til os fra Landstinget, indeholdt i sig virkelig demokratisk Principper. Hvis Regeringsforslaget var blevet gennemført allerede i 1891 og, som jeg siger, var blevet til Lov paa den Maade, Rigsdagens Afdelinger kunde enes om, synes det mig, at der vilde have været vundet en hel Del. Saa vilde vi i Stedet for at behandle et nyt Forslag i dette Øjeblik allerede nu have været ved det Tidspunkt, da vi kunde have forhandlet om Revisionen af Regeringens Forslag. Og hvis det havde været Tilfældet, mener jeg, at der derved vilde have været vundet adskilligt; thi selv om der kunde have været mange Mangler i